

יִשְׂרָאֵל בֶּן מֹשֶׁה נְגִ'אָרָה

(דמשק צפת שט"ו - שפ"ח)

א

יפת תואר יפת מראה

--- v --- v --- v

יפת תאר, יפת מראה, צדינה.

עט צדיך ואת צדיך צדי-נא.

בעיר ציון מכוון ציון חני-נא.

אני אפדך ואתן לך חנינה.

יקרה מפנינים את, פנינה.

5

ישועת דר מרומים חיש פני-נא.

שאי יום יום אלי מלכך תחנה.

שאי שיר בעבור נפשך תחי-נא.

א

1 יפת תאר וכו' כינויים כאן לכנסת ישראל. השיר הוא מסוג שירי הצמודים (מלות התרוז הן שוות והוראותיהן שונות).

2 צדיך, קישוטי החפץ שלך.

4 ואתך, ע"פ ירמיה טז יג.

5 פנינה, כינוי לכנסת ישראל.

8 בעבור נפשך תחי נא, כדי שנפשך תהיה בזכות זו.

ב

יום זהב ורב פנינים

(הסימן הוא ישראל בן משה)

----- / -----

יש זָהָב וְרַב פְּנִינִים / וְיָקָר שְׁפָתַי דַּעַת.
שְׁפָתַי דַּעַת שִׁיר וְרִנָּנִים / וְסָה מֵהוֹד אֵל נוֹכַחַת.
רְאֵה יִרְאֵה אִישׁ אָמוּנִים / זֹאת בְּכָל אֶרֶץ מוֹדַעַת.
אֵל נְאֻדָּר שׁוֹכֵן מְעוֹנִים / לִיַּעֲקֹב כִּרְא תוֹלַעַת.
בֶּן חֵיל כַּחוּ בְּמִתְנָיו / וְתוֹלַעַת בְּסִיו כַּחוּ.
מִחֲלִישׁ גְּבוּר בְּהִגְיוֹנוֹ / עַת לִפְנֵי אֵל יִשְׁפֹךְ שִׁיחוּ.
שׁוֹם יְשִׁים אִישׁ נְגִד פְּנָיו / לְהַלֵּל אֵל יוֹצֵר רוּחוּ.
הוּא נְאֻר שְׁמִשׁוּ וִירְחוּ / וַיִּשְׁקֵה אוֹיְבָיו קֶבַעַת.

5

ב

- 1 וכלי יקר, אבל כלי יקר הן שפתי דעת.
- 2 ופה, כבר העיר א. מירסקי כי פה משמש בשיריו של נגארה בלשון נקבה.
- 3 זאת, דבר זה ידוע בכל העולם.
- 4 ליעקב קרא, ע"פ ישעיה מא, יד.
- 5 ותולעת, כינוי ליעקב, ולכן אמר המשורר: כחו.
- 6 מחליש, בדברי פיו.
- 8 שמשו וירחו, של אותו האיש. וישקה, ע"פ ישעיה נא, כב.

ג

יגון אעתיק מלב

(הסימן הוא ישראל, כפול)

----- / -----
יגון אעתיק מלב, אעתיק / גפי שירים לקלי חק,
שבח אציר קרוד נתיק / בו ימלא פי שחוק.
רם קצאן קטקתה נתיק / את-אויבי ושמו ימחוק,
אל דוד אמר: שוב צמדי / למה תצמד בקחוק.
יה סעליו נוראים / ומעשיו נפלאים.
שגב הצל לב נדבאים / השב גמול על-גאים,
רעבים גם צמאים / נפשם בתוף לקאים.
אל מוריד משפיל נשיאים / ומעלה נשיאים.

ג

- 1 לבלי חק (ישעיה ה, יד), בלי סוף.
- 2 לרוד ותיק, הקדוש ברוך הוא. ימלא, ע"פ תהלים קכו, ב.
- 3 כצאן, ע"פ ירמיה יב, ג.
- 4 דוד, השווה טור 2. למה, ע"פ תהלים י, א.
- 6 השב, תהלים צב, ב.
- 7 רעבים, מוסב לשגב הצל שבטור 6.

ד

אמר אני לאשר אהב

(הסימן הוא ישראל בן משה)

----- / -----
אמר אני לאשר אהב / צמי, גדל לאלהים הב.

יאות יחיד להודות אל / אף בקרב-צם הדרכת מלך.

שיר מפי כל איש יואל / אף אם יחיד בתם הולך.

רק אין דומה יחיד שואל / לקהל צם, אנשי סלך.

אל לא ימאס תם, בל, הלך / אף קול רבים להם רהב.

5

בן-איש בעשותו מצנה / יחיד דומה אל-אוסף.

מרגלית יחידה שנה / מאה קסף, אף אם יוסף.

שניה לה, תוסף נאנה / ועוה, במצלות פסף.

הנה ערקה מאה קסף / צטה ערקה מאה וקב.

ד

1 לאשר אהב, לישראל, גדול, ע"פ דברים לב, ג.

2 יאות, ראוי ליחיד להודות לאלהים, ועל אחת כמה ברבים
(משלי יד, כח).

3 יואל, הקדוש ברוך הוא לקבל.

4 אנשי פלך, הקהל שאנשי המחוז מצטרפים אליו.

5 להם רהב, להם יש תזוק.

6 אוסף, קיבוץ, רבים.

8 נאנה, יופי.

ה

אני גבר לא אוכל

(הסימן הוא אני ישראל)

----- / -----
אני גבר לא אוכל / אפרד דוד חפצי בו,
לחם פרודו אכל / לבי אש שם בקרבו.

יצא מבית קלוני / דוד חפו ממתקים,
משומם עובני / ונצלה עד שחקים;
מיום נדודו אני / נורד בקצות ארקים 5
עד-ספת נפקי / יקים / פרע גל קורס נבו.

שמחים הם לאדי / זרים, אויבים וקמים
מיום נצלתי עדי / ונחרב בית עולמים;
הן בשמים עדי / ושלחי בקרומים
כי מאז אני תמים / באמנת דוד עד-נבא. 10

ה

- 1 אפרד, שאפרד. דוד, הקדוש ברוך הוא.
- 2 לחם פרודו, שהוא מר.
- 3 דוד, ע"פ שיר השירים ה, טז.
- 5 בקצות ארקים, בקצות הארצות.
- 6 כרע, ישעיה מו, א.
- 8 נצלתי עדי, (שמות לג, ו) נעשיתי ערום ממצוותי. בית עולמים, בית המקדש.

רדפוני כאשר / ירדף קורא בקרים,
וכלם קשרו קשר / באיש אחד חברים;
שלח לי מגיד קשר / דברים הם גסתרים,
יום דגל מלכי תרים / דודי ישב במקבו.

15
אל-חסדך אצפה / ואם פדותי אחר,
כל-מחלתי תרפא / ותחזק לב ססרתר;
נא, שא גם על-הר גשפה / אורי ינח כשחר,
גואלי אל-תאחר / חוש אל-דל שקמת לבו.

11 רדפוני, האויבים. כאשר ירדף, ע"פ שמואל-א כו, כ.

12 כאיש, ע"פ שופטים כ, יא.

17 שא גם, ע"פ ישעיה יג, ב.

18 זרש, תמהר ותביא לישראל הדל את שמחת לבו.